

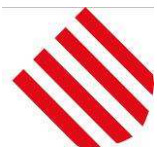
Hem arribat al punt final del procés de definir la marca definitiva del Camí.

Moltes gràcies a tots els que ens heu fet arribar el vostre parer i suggeriments al llarg d'aquest llarg procés; han estat fonamentals per a nosaltres, hagin estat els finalment adoptats o no; tots ells ens han ajudat a veure diferents possibilitats i a avançar cap a una solució que creiem que funciona.

El procés ha estat llarg i gens fàcil, perquè hi juguen molts factors: la marca ha de servir com a logotip, ha de ser totalment funcional com a marca de senderisme, ha de poder marcar la direcció de la marxa, poder-se fer amb plantilla i a mà i ha de reflectir les riques simbologies del projecte.

Una primera conclusió del procés de reflexió va portar al consens que la marca s'havia de basar en el 8, ja que és la forma del Camí i té simbologies molt d'acord amb l'esperit del projecte (més que no les 4 barres, tant per no banalitzar-les com a símbol important, com per reduir vandalismes, com pel seu origen medieval–violent).

COMPARATIVA DE LES MARQUES ANTIGUES I ALTRES PROPOSTES FINALISTES REBUDES (a banda de les prop de 40 propostes del concurs fet antigament)

Era la proposta inicial: les 4 barres en forma d'escut inclinat.
Descartada per 3 motius: no banalitzar-la per sobreus; evitar vandalisme;
el Camí té vocació de ser un instrument social i nacional per un salt
evolutiu de consciència que està més d'acord amb el símbol del 8 que de
les 4 barres (fetes amb sang, en un escut defensiu, era medieval).

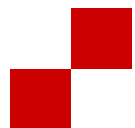
Marca pilot al tram Montseny. Guanyadora del concurs fet pel Pas
No es pot fer amb plantilla i es qüestiona que sigui atemporal.

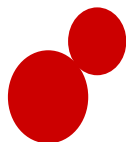
Un 8 insinuat amb 2 lletres C.
No va ser acceptada majoritàriament, no va connectar amb el caràcter del
Camí.

5 punts grocs que insinuen les 4 barres.
Fan referència a la marca primera, de manera més indirecta, i per tant no
compleix la premissa de partir de la simbologia del 8.

Un 8 representat amb 2 quadrats.
No ha estat acceptada majoritàriament. Tot i la seva gràcia gràfica, els valors, la
forma i la filosofia del Camí són de mentalitat corba, no pas quadrada.

Llenguatge simple, fàcil, permet marcar la direcció amb la mateixa marca, molt
bona acollida, però la pràctica de pintar-la sobre superfícies irregulars (que són
la majoria) ha recomanat descartar-la en semblar taques.

Fruit del llarg procés de reflexió, de cosultes, de proves tècniques i d'opinions de molts dels Amics del Camí, finalment el Pas ha demanat un treball gràfic a partir d'aquesta proposta:

Un 8, que és la forma del Camí i un número la simbologia del qual reflecteix plenament la seva essència i finalitat (infinit, consciència global, mentalitat corba i no violenta, regeneració, transcendència, etc.),
obert, per poder-se fer amb plantilla i com a símbol d'obertura, d'universalitat,
i que recorda també, en ser obert, dues C: la C de Camí, de "camí de camins",...

La proposta dels dissenyadors a partir de la petició del PAS ha estat aquesta:

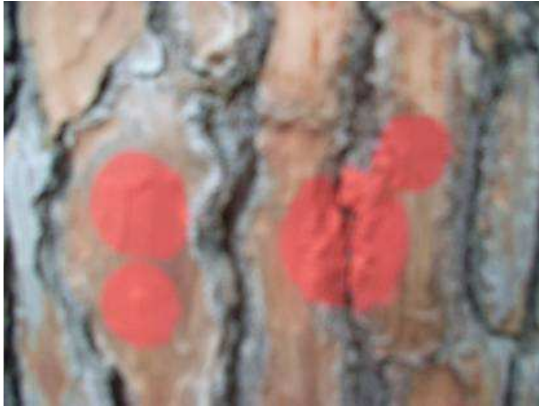

Després de fer proves sobre el terreny, la pràctica ens ha demostrat que, de les diferents propostes rebudes, i especialment entre les dues úniques que complien les premisses abans indicades (el 8 fet amb dues C i la simplificació de fer un 8 amb dos cercles plens), la marca que més ha funcionat en diferents suports a l'hora de fer-la amb pintura és la del 8 amb dues C.

A nivell estètic, les opinions rebudes han estat força equilibrades entre els dos formats.

Però la funcionalitat pràctica ha acabat decidint.

Pintar dos cercles en suports irregulars, que són la majoria, sovint queda com dues taques mal fetes.

Aquesta marca, contràriament al que podia semblar a priori per la seva menor simplicitat, s'adapta molt bé a tot tipus de suport i sempre s'identifica amb claredat.

Feta a mà per diferents persones, agafa un caràcter molt personal que li dona creativitat, diversitat i gràcia sense perdre la seva identitat i fàcil reconeixement.

A més, jugant amb el sentit de l'obertura de les C, la mateixa marca podria indicar el sentit de la marxa.

Per tant, aquesta és la proposta finalment
aprovada:

marca del camí troncal

marca dels brancals

plaqueta troncal

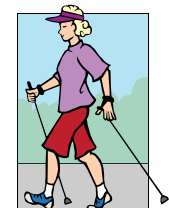
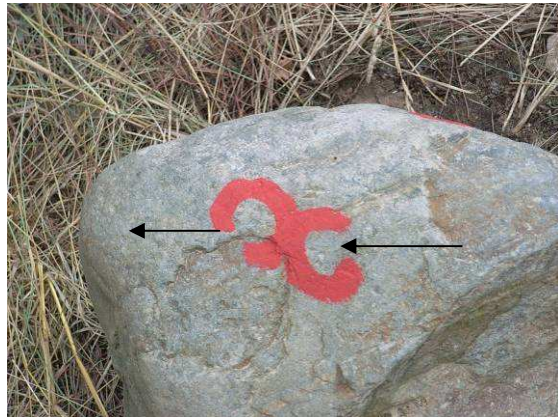
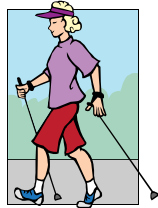

plaqueta brancals

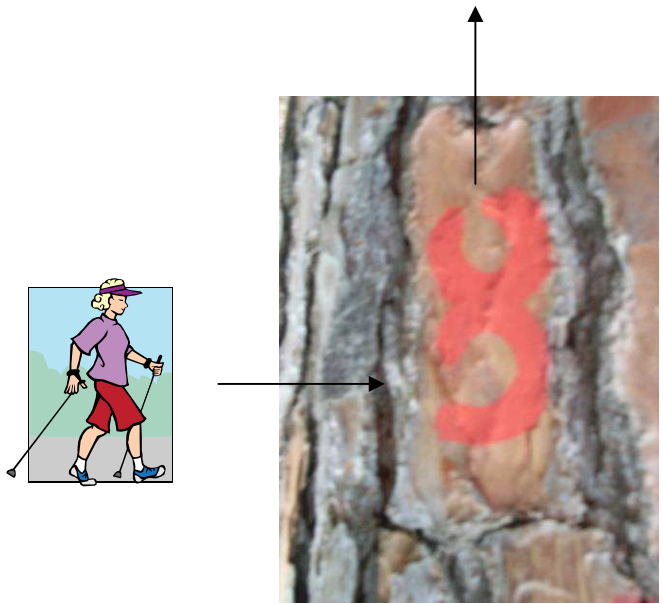

Amb pintura, també es pot indicar la direcció a partir de les obertures de les C. Cal posar-se sempre de cara a la marca, frontalment, i observar cap a on miren les obertures.

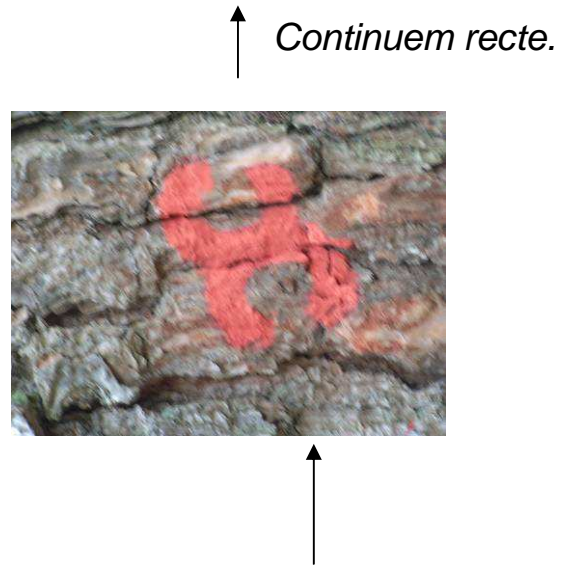
vol dir que el Camí continua en aquesta direcció
(i viceversa si fem el Camí en sentit contrari)

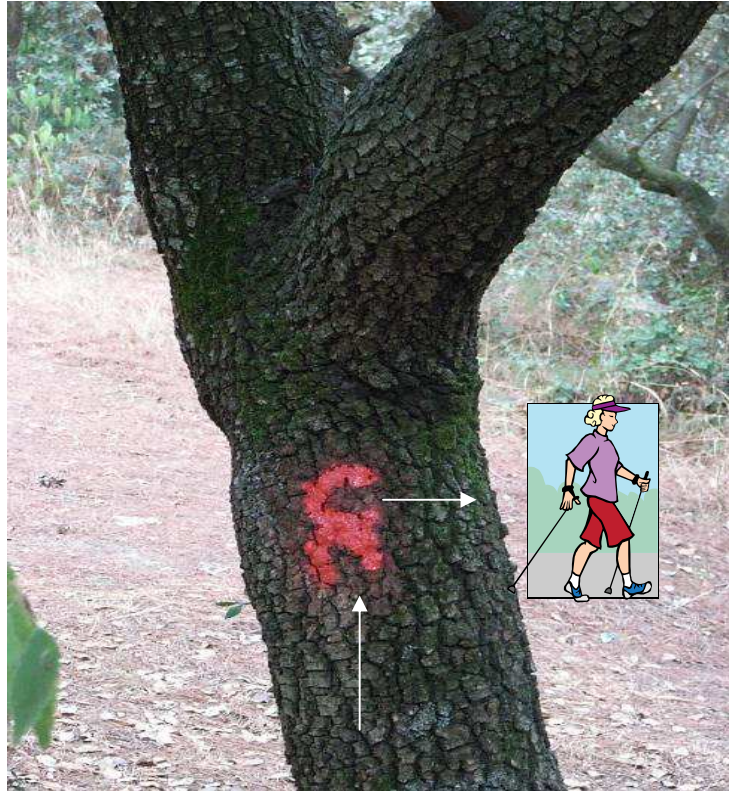

Si arribem a la marca per aquí

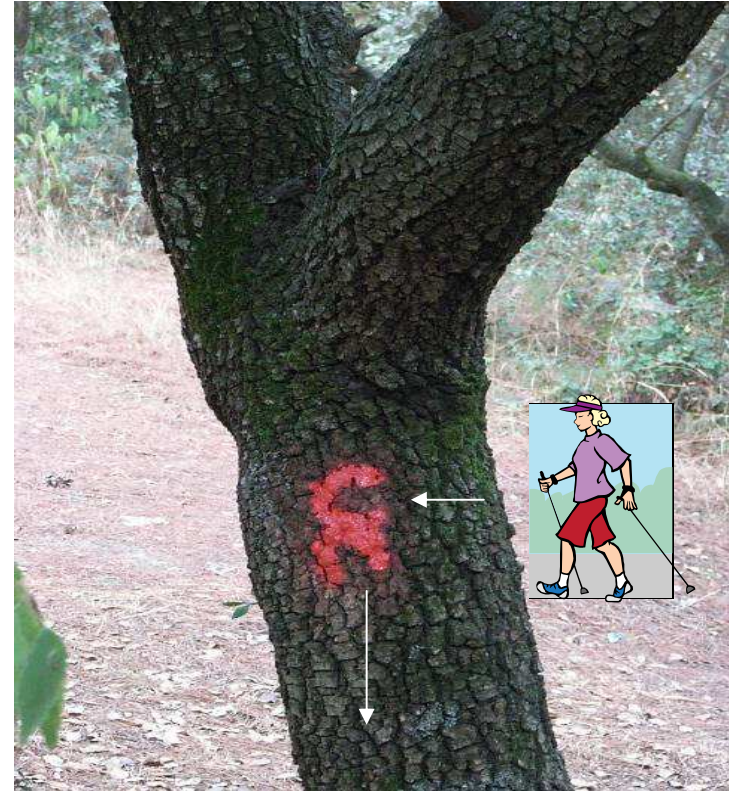

Aquí vol dir que hem de girar a l'esquerra (o viceversa si venim en sentit contrari)

Aquí vol dir que si ens la trobem de front, hem de girar a la dreta.

I si venim a la inversa, hem de girar a l'esquerra

És a dir, si mirem cap a on miren les obertures, no hi ha pèrdua, perquè no tornarem pas pel lloc on hem vingut (que és cap a on mirarà sempre una d'elles). Llavors, només ens resta seguir cap a on mira l'altra.